

Въ това време по пътя минавалъ единъ селянинъ. Чулъ той, че до кладенеца се караътъ хора и се приближилъ до тѣхъ. Разбралъ за какво се караътъ и имъ казаль:

— А бе хора, вие трѣбва да оставите магарето да си почине, па да го нахраните и напоите. То има нужда и отъ почивка, и отъ храна, и отъ вода.

Като чули тѣзи думи, умниците рекли:

— Право казва човѣкътъ. Седнали сме да споримъ за такава пристра работа? Цѣли часове стоимъ тука и споримъ. Досега щѣхме да си отидемъ въ село и щѣхме дори да си легнемъ. Тю брей, ужъ сме умници!

Станали тѣ и потѣрсили магарето, но като се приближили до него, що да видятъ! — То било паднало на земята и отъ умора умрѣло.

Затюхкали се умниците, завайкали се и пакъ започнали да се препиратъ, кой е виновенъ. А после нарамили товарите си на грѣбъ и тръгнали за село.

Николай Вълевъ

ПРАЗДНИКЪ НА БЪЛГАРСКАТА КНИГА

И тая година ще се празнува цѣла седмица отъ 14 априлъ до 21 сѫщия месецъ въ цѣла България празника на българската книга.

Въ София ще бѫдатъ изложени всички български книги и списания въ Университетската библиотека и въ нѣкои квартали на града.